

[Vesterager.]

har hørt paa de forskellige Talere, som har været inde paa dette Emne —: der kommer alligevel stadig væk noget nyt frem, noget nyt med Hensyn til Børneskolen, og noget nyt med Hensyn til Ungdommens bedre Uddannelse og Opdragelse. Jeg skal ikke give den højtærede Regering Raad, men jeg tror, det bliver nødvendigt at tage dette Spørgsmaal op til videre Behandling. Jeg tror ikke, det slaar til, at man gennemfører Ændringer her og der; Spørgsmaalet om vor Børne- og Ungdomsopdragelse maa ses i Sammenhæng, man bør undersøge, om ikke de forskellige Institutioner kunde bringes i Samarbejde, saaledes at der kunde skabes Grundlag for en virkelig god og sund Opdragelse af dansk Ungdom. Det kan godt være, at der kunde blive Midler til at gennemføre Forbedringer paa forskellige Omraader, og der kunde maaske ogsaa sine Steder gennemføres Beparelser.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen var inde paa visse Ændringer med Hensyn til Undervisningen — det var navnlig Danskundervisningen, det ærede Medlem gik løs paa. Jeg kan ikke sige, at jeg er uenig med det ærede Medlem i alt, hvad han sagde, men der er dog visse Ting, jeg vil advare imod. Det ærede Medlem tog i nogen Maade sit Udgangspunkt fra nogle Artikler, jeg tror, det var i „Tilskueren“, som tre Videnskabsmænd har skrevet, hver paa sin Façon. Nu har Forfattere, Professorer og Videnskabsmænd næsten altid deres egen Retskrivning, og det er de jo i Stand til at gennemføre; men jeg gad dog nok vide, om det ærede Medlem ud fra den Betragtning vil afskaffe Retskrivningsreglerne i vore Skoler. Naar man staar over for at skulle lære en Klasse paa 30 Børn Bogstaverne og skal fortsætte med dem og gerne skulde have lært dem nogenlunde ordentlig Retskrivning, inden man afleverer dem, tror jeg ikke, det vil være muligt at stille disse 30 Børn frit med Hensyn til, hvorledes de vil skrive. At Professorer kan finde paa mange mærkelige Ting, ved vi alle sammen, men jeg tror dog alligevel, at Opfindsomheden vilde blive af en helt anden Karakter, hvis man lod disse 30 Børn selv om, hvilken Ortografi de vilde anvende, og saa vil der være det geniale ved det, at man kan være ganske overbevist om, at det, de brugte den ene Dag, vilde de ikke bruge den næste.

De 30 Børn vil ikke kunne føres frem, uden at man har bestemte Regler at gaa efter. At der kan være meget Pedanteri

i dette med Saaby, kan jeg fuldt ud slutte mig til. Jeg kan ikke skrive efter Saabys Ordbog, og det bryder jeg mig heller ikke om, men naturligvis maa man, enten man vil afskaffe det ene eller det andet, have bestemte Regler for Retskrivningen i den danske Folkeskole.

Hvad angaar de store og smaa Bogstaver, kan der jo siges baade for og imod. Det ærede Medlem sagde meget flot, at han var ligeglad, om man lo ad ham herinde og udenfor. Saa kan jeg ogsaa tillade mig den Flothed at sige, at jeg tager mig det ikke saa nær, om man kalder mig reaktionær, for jeg er saa vant til, naar jeg fremsætter Skoletanker her, at man affærdiger mig med dette, at jeg er reaktionær. Det maa man tage med. Jeg er saa reaktionær, at jeg holder paa de store Bogstaver, og jeg har mine Grunde dertil. Jeg skal dog ikke komme dybere ind paa det, men blot sige følgende.

I Skrivetimen vil der ikke blive nogen Beparelse ved at afskaffe de store Bogstaver, for Børnene skal alligevel lære at skrive dem. Med Hensyn til Læsning og Analyse vil det være en Lettelse at have de store Bogstaver. Og hvad angaar det store, man altid raaber paa: at man lærer for Livet, ikke for Skolen — er der ingen Tvivl om, at vore Blade og Bøger er langt smukkere, naar de store Bogstaver bruges, end naar de er kasseret. Jeg skal hverken rose eller dadle vore Aviser — de har deres store Vanskeligheder —, men at de Aviser, der bruger de store Bogstaver, er langt smukkere og for de fleste Mennesker lettere at læse end Aviser, der har afskaffet de store Bogstaver, tror jeg let man kan faa bekræftet ude i den almindelige Befolkning.

Jeg skal derfor henstille, at man, naar man skal drøfte Skolespørgsmaal igen, ser paa det paa en lidt bredere Basis og tager forskellige Ting op til Drøftelse. Om man skal nedsætte en Kommission eller et Udvalg, eller hvad man kalder det, skal jeg ikke udtale mig om. Den Vej plejer man jo at gaa, naar man ønsker en Sag grundigt gennemdrøftet, og det vilde maaske ikke være af Vejen, at man tog hele dette Spørgsmaal op i et Udvalg.

Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for den Redegørelse, han fremkom med angaaende de kollektive Laaneforeninger. Der er blot en eneste Ting, jeg gerne vil henstille til den højtærede Minister. Ministeren talte smukt om Dansk Spare- og Byggeforening, og jeg kan her fuldt ud slutte mig til Ministeren, men jeg ved, at det, som optager de paa-